

Misie: 269. Kázání prostřednictvím služby komunitě

Misie

Kázání prostřednictvím služby komunitě

Více než 30 let působení v kazatelské službě mě utvrdilo v tom, že kazatelé mají velké poslání. Ačkoli to není vždy snadné, poskytuje příležitost sloužit s posláním sloužit pro věčnost.

Na kázání, vyučování a vybavení záleží, ale existují způsoby, jak „kázat kázání beze slov“. Když mi tedy byly ve společenství poskytnuty role, abych byl někým jiným než „kazatelem“, využil jsem je. Zjistil jsem, že Bůh si mě může použít, aby skrze mě ukázal svou přítomnost a poselství nečekanými způsoby, když jsem ve společenství nosil jiné klobouky.

Odpověď na volání

Hasičská přilba byla jedním z „klobouků“, který pro mě hodně znamenal. Během působení v kazatelské službě ve Stamfordu se nový velitel hasičů stal členem sboru a brzy i přítelem. Několik dalších členů sboru byli také hasiči. Byl jsem tedy pozván, abych sloužil jako kaplan u hasičů.

Zasahoval jsem u nehod a požárů, kde jsem radil obětem a pozůstalým a povzbuzoval první zasahující.

Jednou sjel z dálnice nákladák, který vezl náklad krmiva pro psy, a převrátil se. Nebyla tam žádná další vozidla a řidič nebyl zraněn.

„Modlíš se?“ Zeptal jsem se ho.

Stál vedle svého zdemolovaného nákladáku a vyhrkl: „Teď už ano, kazateli! Teď už ano!“

Ne každá nehoda nebo požár skončily tak dobře. Naučil jsem se, že když jsme zranění nebo truchlíme, rychle voláme ve víře. Není čas na odsuzování, když lidé potřebují pomoc.

Brzy jsem své odhodlání zvýšil, když jsem dokončil odbornou přípravu a sám se stal hasičem. Velitel mě učil, že naše cíle jsou „zachraňovat životy a majetek“. Často a hrdinsky jsme dokázali splnit oba cíle. Bohužel a ve vzácných případech se nám nepodařilo ani jedno.

Dozvěděl bych se toho tolik o tenké hraně mezi bezpečím a nebezpečím, životem a ztrátou, co bych se nemohl naučit v semináři nebo ve sborové kanceláři.

Navzdory šancím

Také jsem se naučil, že mohu hlásat pravdu, aniž bych měl kázání. Stejně jako mnoho dalších baptistických kazatelů, kteří jsou proti hazardu, jsem se zasazoval o uzavření [osmilinkové herny](#) ve městě.

Stamford leží na rozhraní okresů Jones a Haskell. Podnik byl v okrese Haskell a okresní prokurátor prosadil zákon o jeho uzavření. Znovu se však otevřel na náměstí ve Stamfordu, který byl v okrese Jones. Prokurátor okresu Jones nebyl tak znepokojen jako já.

Jednoho dne přišel telefonát, že na okresním náměstí hoří budova. Bylo to hráčské doupě.

Jako jedni z prvních zasahujících jsme vstoupili do podniku a narazili jsme na plně zasaženou místnost. Náš počáteční čtyřčlenný tým – dva dvoučlenné týmy s hadicemi – hasil, co to šlo, a zároveň se snažil zachránit zbytek sousedních objektů na náměstí – muzeum a advokátní kancelář.

Na jednoho z našeho týmu se převrátil výherní automat a zranil ho. Dva z týmu ho vynesli ven a nechali mě samotného obklopeného kouřem a plameny. Rychle jsem si uvědomil, že to není dobré místo.

Šéf mi vysílačkou řekl, abych se evakuoval, což jsem udělal. Shromáždil se tam dav, a když jsem vyšel ven a sundal si bunkrovou výstroj, několik z nich se začalo smát. Mysleli si, že budu poslední, kdo se bude snažit zachránit hernu, ale byl jsem to já, a to doslova.

Požár, který vznikl kvůli vadným vánočním světýlkům, naštěstí herní podnik uzavřel – alespoň po zbytek mého pobytu ve městě.

Propojení sborů

Jindy - v neděli odpoledne - se ke svatostánku afroamerického kostela přiblížil požár trávy. Zachumlal jsem se tedy do kombinézy a brzy jsem byl vedle budovy a zachraňoval její konstrukci.

Moc jsem o tom nepřemýšlel, dokud o několik měsíců později někdo školu neponičil rasistickým slovem. V našem městě to nebyl typický čin, ale v Abilene se to dostalo do zpráv.

Sbor, který plameny přežil, uspořádal shromáždění a jeho pastor mě pozval, abych se ho zúčastnil. Přijel zástupce NAACP z Abilene a měl dobrý projev, ve kterém připomněl historii rasových nespravedlností, které jsme snášeli, a to, jak pokračovaly. Bylo to opravdu dojemné a plamenné.

Po skončení poselství pastor onoho sboru vstal a vyjádřil své uznání za tyto poznámky. Poté vyprávěl příběh o tom, jak jsem z kazatelny přišel k požární hadici, abych zachránil jejich modlitebnu před požárem, a to ještě v „kazatelském oblečení“.

Pastor řekl, že i když je smutné, že jeden člověk vyjádřil svůj rasismus, měli bychom oslavovat způsoby, jak naše větší společenství spolupracuje. Poté pastor náhle ukončil setkání tím, že mě požádal, abych zakončil společnou modlitbou.

Zástupce i já jsme byli zaskočeni, ale vstal jsem, pomodlil se a setkání skončilo - až na jídlo a veselí. Díky moudrému vedení tohoto pastora byl uhašen potenciální „požár“ a bylo získáno zdraví komunity.

Služba mimo zdi

Můj příklad je jen jedním ze způsobů, jak mohou kazatelé znásobit svou službu ve své komunitě. Existuje mnoho dalších způsobů.

Ať už máte jakoukoli příležitost zapojit se dobrovolně jako něco jiného než „kazatel“ ve vaší komunitě, zvažte ji. Nikdy nevíte, jak si ji Bůh použije, aby skrze vás ukázal svou přítomnost.

Nejenže vám to otevře dveře ke spojení se společenstvím, ale také to naplní potřebu vašeho „kazatelského srdce“ navazovat upřímné vztahy mimo vaši pozici v církvi a sboru.

Jay Abernathy

[Baptist Standard](#)

Jay Abernathy

Jay Abernathy je starším kazatelem *First Baptist Church* ve Woodville a členem představenstva *Baptist Standard*. Vyjádřené názory jsou názory autora.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)